

20.3.2017

Liikenne- ja viestintäministeriö
kirjaamo (kirjaamo@lvm.fi)
PL 31
00023 Valtioneuvosto

Lausuntopyyntöne 25.1.2017

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi yksityistielaksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Liikenne- ja viestintäministeriö pyytää Kuntaliiton lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi yksityistielaksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi 21.3.2017 mennessä.

Yksityistielain kokonaisuudistuksen tavoitteena on nykyaikainen ja selkeä yksityistielaki, joka antaisi hyvät edellytykset yksityistieverkoston kehittämiselle ja ylläpidolle. Lakiuudistuksella pyritään mahdollistamaan uudenlaista elinkeinotoimintaa lisäämällä ammattimaisuutta yksityisteiden tienpitoon. Samalla turvattaisiin elinkeinoelämän kuljetusten ja yksityisteiden varrella sijaitsevan asutuksen edellyttämä liikkuminen varmistamalla tienpidon tarpeeksi korkea taso. Uusi yksityistielaki korvaisi vuonna 1963 voimaan tulleen lain yksityisistä teistä (358/1962).

Yksityistielain uudistuksessa on sitouduttu hallitusohjelman mukaiseen tavoitteeseen kuntien tehtävien vähentämisestä. Hallitusohjelman mukaan hallitus vähentää kuntien kustannuksia 1 miljardilla eurolla karsimalla lakisääteisiä tehtäviä sekä niiden toteuttamista ohjaavia velvoitteita.

Liikenne- ja viestintäministeriö pyytää arvioimaan erityisesti esitettyjen muutosten taloudellisia ja muita vaikutuksia sekä lausumaan hallituksen esityksestä ja sääntelytarpeesta ottaen huomioon hallitusohjelman tavoite normien purkamisesta ja sääntelyn sujuvoittamisesta.

Lakiuudistuksen tarve ja tavoitteet

Kuntaliitto toteaa, että yksityistiet ovat tärkeä osa Suomen tieverkkoa. Ne välittävät liikennettä valtion ylläpitämillä maanteilla ja kuntien kaduilta yksittäisille kiinteistöille ja niillä on tärkeä rooli myös elinkeinoelämän logistiikan kannalta.

Voimassa oleva yksityistielaki on vanha, useaan kertaan paikattu ja toisenlaiseen toimintaympäristöön tehty laki. Lain uudistaminen on todettu useassa yhteydessä tarpeelliseksi. Myös Kuntaliiton hallitus esitti hallitusohjelmavoitteenaan, että seuraavalla hallituskaudella tulisi tehdä yksityistielain kokonaisuudistus. Kuntaliiton hallitus hyväksyi 28.4.2016 Kuntaliiton linjaukset *Yhdyskuntarakenne ja infra kilpailukykytekijänä tulevaisuuden kunnassa*, joissa todettiin yksityisteiden osalta:

Yksityistielaki tulee uudistaa siten, että kuntien tehtäviä ja vastuita vähennetään. Valtion tulee tukea yksityisteitä jatkossakin, mutta nykyistä enemmän ja näin vähentää kuntien vastuuta yksityisteiden tukemiseen. Yksityistiekuntia tulee yhdistää ja edistää niiden ammattimaista ylläpitoa.

Kuntaliitto toteaa, että kokonaisuutena yksityistielakiluonnos selkeyttää ja nykyaikaistaa yksityistielakia. **Kuntien tehtävien osalta lakiluonnos on oikeasuuntainen, mutta sisältää myös tarkistamista edellyttäviä esityksiä.**

Huoli yksityisteiden valtion rahoituksen riittävydestä ei ratkea tämän lain valmistelun yhteydessä, sillä valtion avustus yksityisteille kanavoituu jatkossa maakuntien kautta. Tämä voi vaikuttaa myös kuntien tarpeeseen avustaa yksityisteiden kunnossapitoa. Kuntien rahoitus yksityisteiden hoitoon on ollut huomattavasti korkeammalla tasolla kuin valtion avustukset yksityisteiden parantamiseen ja kunnostamiseen. **Kunnat maksavat yksityistieavustuksia yhteensä noin 30 miljoonaa euroa vuosittain.** Yksityisteillä on tärkeä rooli haja-asutusalueen asutuksen, elinkeinotoiminnan ja palveluliikenteen kuten koulukuljetusten kannalta. **Valtion avustukset ovat riittäneet vain kaikkein kiireellisimpiin ja kriittisimpiin yksityisteiden parantamiskohteisiin. Maakuntaudistuksessa ja valtion talousarviossa tulee huolehtia siitä, että kuntien paineet yksityistieavustusten lisäämiseen eivät kasva.**

Lakiluonnoksen mukaan kuntien tielautakunnat lakkautettaisiin ja niiden tehtävät siirrettäisiin yksityistietoimituksessa Maanmittauslaitoksen tai kunnan kiinteistörekisterin pitäjän hoidettavaksi, maa- ja metsätalouden sekä maakuntaudistuksen yhteydessä perustettavaan valtion lupa- ja valvontavirastoon. Toimituksia esitetään tähän liittyen kevennettäväksi ja jopa purettavaksi. Tiekunnan perustaminen, jakaminen, yhdistäminen ja lakkauttaminen olisi ehdotuksen mukaan mahdollista tehdä jatkossa ilman yksityistietoimitustakin.

Kuntaliitto kannattaa näitä tavoitteita. Ne selkeyttävät kuntien ja muiden toimijoiden vastuita yksityistieasioissa. Kuntaliitto teki Suomen Tieyhdistyksen kanssa syksyllä 2016 kyselyn, jossa koottiin tietoa kuntien näkemyksistä yksityistielain kokonaisuudistukseen. Kyselyn perusteella suurin osa kunnista haluaa keventää kuntien yksityisteitä koskevia vastuita ja tehtäviä. Kyselyyn vastasi 56 prosenttia Manner-Suomen kunnista (166 kuntaa). Valtaosa kunnista kaipasi muutoksia tielautakunnan toimintaan ja kannattaa sitä, että tielautakuntien yksityistietoimituksia siirretään mahdollisimman laajasti kiinteistömuodostusviranomaisten (joko kunnan viranomainen tai Maanmittauslaitos) hoidettavaksi.

Kuntaliitolla on yksityistielakiluonnokseen seuraavat tarkemmat kommentit ja muutosehdotukset:

Asemakaava-alueiden säännöksissä nykykäytäntö säilytettävä

Lakiluonnoksen mukaan yksityistielaisissa täsmennettäisiin asemakaava-alueilla olevien yksityisteiden asemaa. **Kuntaliitto toteaa, että nykyiset käytännöt ja maankäyttö- ja rakennuslain säädökset ovat varsin käyttökelpoiset ja selkeät erilaisiin käytännön tilanteisiin, eikä niitä tule lähteä kevein perustein muuttamaan.**

Lakiluonnoksen 14 §:ssä esitetään nykytilaa vastaavasti, että yksityinen tie tai tienosa lakkaa, kun sitä tai sen liikennettä välittämään tarkoitettun kadun rakentamista tai parantamista koskeva maankäyttö- ja rakennuslain 86 §:n 3. momentissa tarkoitettu kadunpito päätös on tehty. Kadunpito päätöksessä on määrättävä, mitkä tiet tai tienosat lakkaavat. Tämän lisäksi esitetään, että jos kadunpito päätöstä ei viiden vuoden kuluessa asemakaavan hyväksymispäätöksen lainvoimaiseksi tulemisen jälkeen ole tehty, on kunnan tiesakkaan tai tiekunnan vaatiessa tehtävä kadunpito velvollisuutta koskeva arviointi enintään viiden vuoden välein.

Kuntaliitto vastustaa ehdotettua säännöstä kadunpito velvollisuuden arvioinnista enintään viiden vuoden välein. Kadunpito velvollisuus on osa asemakaavan toteuttamisen kokonaisuutta ja siitä säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa (MRL). MRL 86 §:n säännös on joustava ja antaa kunnalle laajan harkintavallan. Jos tarvetta arviointiin katsotaan olevan, tulee arviointi velvollisuus harkita osana maankäyttö- ja rakennuslain kokonaisuudistusta, joka käynnistyy lähivuosina.

Yksityistielain säännös merkitsisi kunnille uutta arviointitehtävää, eikä toteuttaisi kuntien tehtävien vähentämistä ja normien purkua koskevia tavoitteita. Mikäli tällainen säännös ylipäättänsä otettaisiin lakiin, edellyttäisi se arviointiprosessista tarkempaa sääntelyä menettelyn ja valitusoikeuden suhteen.

Lakiluonnoksen 14 §:ssä esitetään nykytilaa vastaavasti, että kunnan kadunpitovelvollisuuden alettua sellaisen kadun osalta, jolle yksityisen tien tai sen osan liikenne on tarkoitettu siirtyväksi, tai kunnan ryhdyttyä sellaista katua rakentamaan, on kunnan otettava tällaisen kaduksi muuttuvan yksityisen tien tai sen osan tienpito hoidettavakseen. Pykälässä esitetään kuitenkin myös, että kunnan on otettava hoitoonsa asemakaava-alueella sijaitseva tai kaava-alueelle johtava yksityistie, mikäli yksityistien liikenne huomattavasti lisääntyy asemakaavan toteuttamisen seurauksena.

Kuntaliitto korostaa, että nykylainsäädännön mukaan hoitovastuu perustuu kadun rakentamisvelvollisuuteen. Sääntelyn tulee perustua jatkossakin selkeästi tähän, eikä hoitovastuuta tule laimentaa muihin yksityistieihin. Tilanteet vaihtelevat paljon asemakaava-alueittain ja nykyiset MRL:n kirjaukset antavat tarvittavaa joustoa erilaisiin tilanteisiin. Lisäksi on huomattava, että kunta voi avustuksillaan tukea yksityistien hoitoa ennen täysimääräistä hoitovastuuta.

Tieoikeus yleistä käyttöä varten

Lakiluonnoksen 6 §:n mukaan ennestään olevaan tiehen voidaan valtion, maakunnan tai kunnan hyväksi perustaa tieoikeus yleistä käyttöä varten, jos tämä on tärkeää liikenteen tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

Kuntaliitto toteaa, että valtio, maakunta tai kunta tiekunnan osakkaana ja yksikköjen kautta rahoittajana voisi tulla kysymykseen kiinteistönomistajan roolin ohella tapauksissa, joissa tielle ohjataan jotakin erityistä yleistä liikennettä. Kustannuksiin osallistumistapaa on pohdittu esimerkiksi joissakin yksittäisissä tapauksissa koskien esimerkiksi kunnan koulukuljetuksia, jotka oikaisevat yksityistien kautta, mutta eivät palvele tien varren asukkaita. **Jatkossakin olisi kuitenkin selkeämpää arvioida ja hoitaa erityisen käytön aiheuttamat kulut käyttömaksuilla. Näin pysyisi yksiselitteisenä hoitovastuu, joka on tien varren tieoikeuksien haltijoilla eli kiinteistön omistajilla.** Kunnan normaaleihin tieyksiköihin perustumaton osakkuus voisi myös johtaa koko tienpitovastuun vierimiseen vähitellen kunnalle.

Tien käytön kieltäminen tai rajoittaminen

Lakiluonnoksen 23 §:n mukaan yksityistien käyttäminen säännöllisiin tai tilapäisiin kuljetuksiin tai kulkemiseen on luvanvaraista muille kuin tieosakkaille. Lupaa tien käyttämiseen ei kuitenkaan tarvita jokamiehenoikeuden nojalla tapahtuvaan tai muuhun sellaiseen satunnaiseen toimintaan, joka ei selvästi lisää tien kunnossapitokustannuksia.

Kuntaliitto toteaa, että **kunnan tai maakunnan järjestämältä palveluliikenteeltä, joka palvelee tien varren asukkaita, ei tule edellyttää lupaa.**

Johtojen, rakenteiden, rakennelmien ja laitteiden sijoittaminen tiealueelle

Johtojen ja kaapelien sijoittamista tiealueelle pyritään sujuvoittamaan. Tieoikeuden käsitettä esitetään 3 §:ssä laajennettavaksi sisältämään sähkö- ja viestintäjohtot ja muut kiinteistöjen käyttöä palvelevat rakenteet, rakennelmat ja laitteet. Tällä halutaan edistää erityisesti viestintä- ja sähköjohtojen rakentamista niin, että sijoituslupa tarvittaisiin vain tiekunnalta tai, jos osakkaat eivät muodosta tiekuntaa, tieosakkaiden lupa (47§).

Kuntaliitto toteaa, että **kuntien kannalta on hyvä, että johtojen sijoittamista koskevaa menettelyä helpotetaan siten, että jatkossa riittää tiekunnan tai tieosakkaiden lupa. Säännös ei saa kuitenkaan toimia esteenä johtojen sijoittamiselle vaih-**

toehtoisesti muulle alueelle, jos se on tarkoituksenmukaisempaa. Yleensä johdot pyritään sijoittamaan tiealueelle, mutta se ei ole aina esimerkiksi vesihuollon kannalta paras ratkaisu. Lisäksi on tärkeää, että muun lainsäädännön mukaiset menettelyt ovat edelleen käytettävissä, jos sijoittamisesta ei päästä sopimukseen.

Kuntaliitto ehdottaa, että 3 §:n määritelmää tieoikeuden osalta muutetaan siten, että tieoikeudella tarkoitetaan ainoastaan oikeutta käyttää toisen kiinteistön aluetta pysyvästi kulkuyhteyttä varten. Näin ollen sähkö- ja viestintäjohtojen ja muiden kiinteistön käyttöä palvelevien rakenteiden, rakennelmien ja laitteiden sijoittaminen ei olisi tieoikeus, sillä mainittu asia tieoikeutena voisi aiheuttaa monia juridisia hankaluuksia ja vastuukysymyksiä. Sen sijaan tiekunnalle annettaisiin 47 § ja 54 §:ssä oikeus antaa suostumus/lupa mainittujen johtojen ym. sijoittamiseksi ilman erillistä maanomistajan lupaa.

Lain perusteluissa voisi vielä selventää esimerkein, mitä 47 §:ssä ja 54 §:ssä tarkoitetut rakennelmat, rakenteet ja laitteet voivat käytännössä olla. Johdon määritelmää tulisi muuttaa siten, että käytetään sähkö- ja viestintäjohtojen sijasta yleiskäsitettä johto, jolloin oikeuteen kuuluisivat kaikenlaiset kiinteistöä palvelevat johdot. Termin vaihtaminen on tarpeen, mikäli pykälässä tosiasiallisesti tarkoitetaan oikeutta sijoittaa tiealueelle muitakin johtoja kuin sähkö- ja viestintäjohtoja. Käytännössä kysymykseen tulisivat lähinnä vesijohdot ja viemärit. Olennaista sijoitusoikeudessa on, että sen tulisi koskea nimenomaan tien vaikutuspiiriin kiinteistöjä palvelevia johtoja, eikä esimerkiksi siirtolinjoja, jotka palvelevat laajempia alueita.

Rakentamisrajoitukset

Lakiluonnoksen 48 §:n mukaan, milloin liikenneturvallisuuden on katsottava niin vaativan, voidaan yksityistietoimituksessa asettaa kielto ilman maakunnan lupaa rakentamasta rakennusta tai liikenneturvallisuutta vaarantavaa aitaa tai muuta pysyvää laitetta yksityisen tien tai sen osan varrelle enintään kahdentoista metrin etäisyyteen ajoradan keskiviivasta. Kielto ei koske aluetta, jolla on voimassa asemakaava.

Kuntaliitto huomauttaa, että voimassa olevassa yksityistielaisissa em. luvan myöntää tielautakunta, uudessa laissa tätä esitetään maakunnan tehtäväksi. Kunnat vastaavat asemakaavoituksen lisäksi alueensa yleiskaavoituksesta ja liikennesuunnittelusta, ml. liikenneturvallisuusnäkökohdat. **Tarkoituksenmukaista on, että rakentamisrajoituksesta poikkeamiseen antaa luvan kunta, eikä maakunta, jonka tehtävät liittyvät yleispiirteisempään maakuntatason suunnitteluun.**

Yksityistietoimitus ja kunnan kiinteistömuodostamisviranomaiset

Yksityistietoimituksista säädetään lakiluonnoksen 78 §:ssä. Sen mukaan yksityistietoimituksen suorittamisesta huolehtii Maanmittauslaitos tai asemakaava-alueella se viranomainen, joka toimii kiinteistörekisterin pitäjänä asianomaisella alueella. Jos kunta on kiinteistörekisterilain 5 §:n mukaisesti päättänyt ottaa kiinteistörekisterin pitämisen huolehtiakseen asemakaava-alueella, voi se halutessaan tarjota yksityistietoimitusten suorittamista muillakin kyseisen kunnan alueilla.

Kuntaliitto pitää erittäin hyvänä, että lakiluonnoksessa on tunnistettu kuntien kiinteistömuodostamisviranomaisien rooli yksityistietoimituksissa, ja että toimitustehtäviä ei olla siirtämässä ainoastaan Maanmittauslaitokselle. Asiakkaiden kannalta on tärkeää, että heillä on mahdollisuus tilata toimituksia useammalta taholta. Suomessa 75 kuntaa pitää kiinteistörekisteriä ja näissä kunnissa asuu noin neljä miljoonaa asukasta.

Kuntaliitto painottaa, että kunnan kiinteistömuodostamisviranomaisella tulee olla oikeus suorittaa tietoimituksia muidenkin kuntien alueella, jos kunta niin päättää. Tällöin mahdollistetaan kilpailun syntyminen ja estetään yhden toimijan monopoliin liittyvät ongelmat. **Näin saadaan useita toimijoita toimitusten joustavaan hoitamiseen, palvelujen kehittämiseen ja kilpailua myös hinnoitteluun.** Tämä on erittäin tärkeää erityisesti sellaisissa kunnissa, joissa ei toimi kunnan omaa kiinteistömuodostus-

viranomaista, sillä toimitustehtävien siirtäminen pois yksityistielautakunnilta tulee nostamaan toimitusmaksuja.

Yksityistietoimituksen ilmoittaminen muille viranomaisille

Lakiluonnoksen 81 §:n 1. momentin mukaan milloin on kysymys tien rakentamisesta tai siirtämisestä, on yksityistietoimituksesta ilmoitettava valtion lupa- ja valvontavirastolle ja alueen maakunnalle sekä, jos tie tulisi johtamaan maantien, rautatien tai kanavan alueelle, myös toimivaltaiselle viranomaiselle. Milloin yksityistietoimitus koskee uuden tien rakentamista, on toimituksesta ilmoitettava asianomaiselle kunnalle.

Kuntaliitto huomauttaa, että pykälä on epäselvä sen suhteen, mitä ilmoitetaan millekin viranomaiselle, ja mitä tien rakentamisella tarkoitetaan esim. suhteessa 3 §:n 11. kohtaan. Kuntaliitto ehdottaa, että 81 §:n 1 momentti muutetaan seuraavasti:

Milloin on kysymys uuden tien rakentamisesta tai tien siirtämisestä, on yksityistietoimituksesta ilmoitettava valtion lupa- ja valvontavirastolle, alueen kunnalle ja maakunnalle sekä, jos tie tulisi johtamaan maantien, rautatien tai kanavan alueelle, myös toimivaltaiselle viranomaiselle.

Yksityisteiden avustaminen

Yksityisteiden valtionavustukset siirtyvät maakuntien hoidettavaksi. Yksityistielakiluonnoksen 89 §:n mukaan maakunnat voivat vuosittain maakuntalain 6 §:n 2 momentin mukaisesti avustaa valtion talousarviossa olevan tähän tarkoitukseen osoitetun määrärahan rajoissa sellaisen yksityisen tien ja talvitien tienpitoa, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja jonka 96 §:n mukaiset tiedot ovat ajan tasalla. Avustusmäärärahan riittävyysarviointi tehdään maakuntien valtuustokausittain.

Kunnan avustuksesta säädetään 90 §:ssä ja sen osalta esitetään, että kunta päättää sen varoista yksityisen tien tienpitoon myönnettävistä avustuksista, avustuksen ehdoista ja käytön valvonnasta samoin kuin yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kokonaan tai osaksi kunnan suoritettavaksi. Kunta voi avustaa sellaisen yksityisten tienpitoa, jota koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta ja jonka 96 §:n mukaiset tiedot ovat ajan tasalla.

Kuntaliitto kannattaa esitettyjä linjauksia ja sitä, että sekä maakunnan että kunnan avustuksen ehtona yleisesti ja yhtenäisesti on perustettu tiekunta. Tämä voi edistää myös isompien hoitokokonaisuuksien syntyä ja maaseudun teiesännöinnin yritystoimintaa. Tämän lisäksi on kannatettavaa ja **tarpeellista, että kunnalla on oikeus päättää yksityisen tien tekemisen tai kunnossapidon ottamisesta kunnan kokonaan tai osittain suoritettavaksi** kuten lakiluonnoksessa esitetäänkin.

Yksityistierekisteri

Maanmittauslaitos pitää rekisteriä niistä yksityisistä teistä, joita koskevien asioiden hoitamista varten on perustettu tiekunta (96§). Yksityistierekisteri on osa kiinteistötietojärjestelmästä ja siitä tuotettavasta tietopalvelusta annetun lain (453/2002) 3 §:ssä tarkoitettua kiinteistötietojärjestelmää. Maanmittauslaitos pitää yksityistierekisteriä myös niistä yksityisistä teistä, jotka sijaitsevat asemakaava-alueella, jolla kunta kiinteistörekisterilain 5 §:n mukaisesti huolehtii kiinteistörekisterin pitämisestä.

Kuntaliitto kannattaa tavoitetta luoda maahan yhtenäinen ja ajantasainen tierekisteri. Tiekuunnat tarvitsevat selkeitä käytännön ohjeita ja tukea tietojen oikeaan määrämuotoiseen toimittamiseen rekisteriin, mikä on otettava uudistuksessa ja sen täytäntöönpanossa huomioon.

Neuvonta, sovittelu ja riita-asiat

Lakiluonnoksen 95 §:ssä esitetään, että maakunnat ja kunnat voivat perustaa yksityistieasioita käsittelevän neuvonta- ja sovitteluelimen tai tarjota muutoin neuvonta- ja sovittelupalveluita yksityistieasioissa. Tielautakuntien muutoksenhakutehtävien siirtymisen maa-oikeuksiin todetaan lisäävän maa-oikeuksien ja käräjäoikeuksien tehtävätaakkaa jonkin verran. Lakiluonnoksen mukaan tavoitteena on, että muutoksenhakuja tehtäisiin nykyistä vähemmän, kun kulut olisivat entistä korkeammat ja maakuntien tai kuntien mahdollisen sovittelu- ja neuvontaelimen avulla saataisiin sovittua riitatilanteita ennen, kuin ne vietäisiin käräjäoikeuteen.

Kuntaliitto huomauttaa, että yksityistielakiin kaavailut muutokset tekevät riita-asioiden oikeuskäsittelystä yksityishenkilöille huomattavasti nykyistä kalliimpaa, mikä voi myös johtaa oikeusturvan heikkenemiseen.

Lakiluonnoksessa esitettyjen maakuntien ja kuntien vapaaehtoisten neuvonta- ja sovitteluelimien osalta tulee selkeästi tunnistaa se, että **neuvonta- ja sovitteluelimet olisivat virkavastuulla tehtävää viranomaisneuvontaa, joka edellyttää ja tarvitsee asianmukaiset ja ammattitaitoiset resurssit**. Jotta neuvonta- ja sovittelupalvelut olisivat varteenotettava keino ehkäistä yksityistieasioihin liittyviä riita-asioita, **näiden elimien resursointiin on varauduttava maakuntaudistuksessa ja kuntien rahoituksessa. Maakunnille tulee mahdollistaa maakuntalaissa tehtävän hoitaminen ja valtion budjetissa sen edellyttämä rahoitus.**

Myös valtakunnalliselle opastus- ja neuvontapalvelulle on jatkossa selkeä tarve. Tämän palvelun on Suomessa mahdollistanut valtion avustus. Tämän rahoituksen varmistaminen jatkossa on tärkeää. **Yksityislakimuutoksen myötä tarve neuvonnalle, ohjeille ja oppaille sekä tieisännöitsijöiden kouluttamiseen kasvaa.**

Muuta

Yksityislakiluonnoksessa on huomioitu Kuntaliiton ja Tieyhdistyksen syksyllä 2016 kunnille tekemä yksityistiekysely. Kyselyn tuloksia lainaavassa kohdassa on käytetty raporttiluonnoksen lukuja, erot ovat pieniä mutta ao. virke tulisi kuitenkin korjata seuraavasti:

Kyselyn tulosten perusteella tielautakunnan kustannukset yksittäiselle kunnalle ovat vuosittain keskimäärin noin 26 900 euroa ja kokouspalkkiot vuosittain keskimäärin 1 163 euroa.

SUOMEN KUNTALIITTO

Jarkko Huovinen

johtaja

Johanna Vilkuna

Liikenneasiantuntija

Tiedoksi

Kirjaamo, Jari Koskinen, Timo Reina, Ulla Hurmeranta, Anne Jarva, Minna Mättö, Paavo Taipale, Taina Väre, Hanna Kemppainen.